

ÚJPESTI EVANGÉLIKUS HÍRADÓ

AZ Újpesti Evangélikus Egyházközség Körlevele

2003. június

Weöres Sándor

Földi és Égi hatalom

„Amit nekem adsz: mindenkinek adod”,
hirdeti a földi hatalom.

„Amit mindenkinek adsz: nekem adod”,
hirdeti az égi hatalom.

*„Az ember azt nézi, ami a szeme előtt van,
de az Úr azt nézi ami a szívben van.” ISám16,7.*

Szeretettel köszöntöm a kedves testvéreket ezzel a sámueli próféciával. Ez a bibliai idézet hangzott el az esztendő első ígéhirdetésén. Ez tartotta bennünk a hitet az isteni gondviselés emberi mértéket meghaladó kegyelmére tekintve, és esztendőnk minden napján ebbe reménykedhettünk. A látható, mérhető és érzékelhető világon túl ott van Isten országa, ahol nem a mi közvéleményünk a döntő, ahol nem mi ítélünk, és ahol nem az emberi akarat a döntő. Isten országában világossá válhat az emberi sötétség, hogy mindennapos küzdelmeink között ott legyen az ember bűnei elleni küzdelem. Isten országában azonban világossá válhat a jó cselekedet is, hogy megtartsa és megőrizze életünket Jézus Krisztus által. Amikor ebben a kis hírlevélben röviden visszatekintünk az elmúlt eseményekre, és felidézzük az emlékeinkben megmaradt képeket, akkor nem azt nézzük, ami a „szemünk előtt van”, hanem azt, amit Isten ígéretével összeköt bennünket. Természetesen sok minden kimaradt ebből a beszámolóból, de eljuthat mindenkihez ez az életjel, hogy krisztus evangéliuma ma, újpesten embereket gyűjt össze, hogy közösségbe legyünk a Mindenható szeretetével és embertársaink jóakarásával. Mi emberek ugyan csak azt látjuk, ami a szemünk előtt van, de sokat küzdünk, azért hogy megismerjük lelkünk szándékát, indulatát. A legközelebb akkor érkezünk meg életünk közepéhez, ha megtaláljuk Istenben életünk forrását és alkotóját. A hirdetett evangélium ezt a célt szolgálja, mert így megtaláljuk Isten arcán, a mi emberségünk teljességét, ember voltunk méltóságát. Ez a rövid útmutatás vezessen bennünket a további úton.

Solymár Péter

HÚSVÉT HAJNALÁN

Évszázadok során át húsvét ünnepe körül gazdag egyházi és népi hagyomány alakult ki, a böjti lelki készülődéstől a nagyhét eseményeiről való megemlékezésen át, a feltámadás megünnepléséig. Sajnálatos módon a népi ünnepi hagyományok napjainkra eltűnőben vannak: sok család számára a húsvét csupán egy „hosszúhévége”, amit pihenésre, kirándulásra jól ki lehet használni. Jómagam úgy látom, hogy ez a negatív folyamat a '90-es évek második felében indult el, egy időben azzal, hogy az emberek egyre elfoglaltabbak, túlterheltebbek, és egymással szemben bizalmatlanabbakká lettek. Az egyházi ünnepi hagyományokat illetően viszont örvendetes pozitív változásoknak lehettünk és lehetünk tanúi: ugyanis egyre több szép, lélekemelő és egyben közösségépítő régi szokás elevenedik föl, ami azt is jelenti, hogy igény van erre, vagyis létezik a „modern” társadalomnak egy olyan csoportja, amely felismeri, hogy az anyagi gazdagság nem sokat ér, ha lelkünk kong az ürességtől. Még örvendetesebb, hogy ez az igény évről évre újabb és újabb gyülekezetekben fogalmazódik meg. De miről is van szó?

Hazánkban elsőként 1994-ben, a budavári evangélikus templomban tartottak húsvéti hajnali istentiszteletet, azt követően, hogy a gyülekezet ifjúsága nürnbergi testvérgyülekezetük meghívására részt vett egy ilyen alkalmon a megelőző évben. Az akkor még kuriózumnak számító esemény nagy népszerűsége tett szert, amit a zsúfolásig telt templom, valamint az is bizonyít, hogy később más közösségek is csatlakoztak a hagyomány magyarországi újrahonosításához, mint például 1997-ben a kőbányai, a fasori és a hévízgyörki gyülekezet.

Néhány éve, fasori testvéreink meghívásának eleget téve vettem részt először - az Újpesti Ifjúság több tagjával együtt - egy ilyen alkalmon.

A közösségépítő hatást már az első pillanatokban megtapasztalhattuk, ugyanis a hajnali órán – a napkeltéhez igazított 4.30 vagy 5.00 órás kezdésre tekintettel – komoly szervezést igényel a közlekedés megoldása, így – mint ahogy ezt más gyülekezetekben is teszik – mi is megbeszéltük, hogy együtt indulunk. A léleképítő hatás is már előbb megkezdődött, hiszen a korai kelésre csak az hajlandó, aki valóban odaszánja magát és átérzi az ünnep szépségét, jelentőségét, s érteni is akarja annak üzenetét.

Megérkezve a helyszínre leírhatatlan látvány és hangulat fogad: odakint még sötét van és kihaltak az utcák; a templom is kivilágítatlan, csak gyertyák égnek az oltár körül és a padsorokban, minden betérő kap ugyanis egy méceszt (amelyet van, ahol a lelkész által behozott gyertya lángjával gyújtanak meg). Most nem szól orgona, csak a gyülekezet énekel kíséret nélkül – sok helyen kifejezetten erre az alkalomra válogatott gregorián dallamokat, amelyek még inkább fokozzák azt a különleges érzést, mintha egy középkori kolostorban lennénk. A liturgia is rendhagyó: a lelkész csendesebben szól, s nincs hosszú prédikáció, sem hirdetések. Egyes gyülekezetekben a hívek olvassák fel a kijelölt szakaszokat a Bibliából, s ahogy a húsvéti történetben haladnak a feltámadásig, lassan odakint is megvirrad: egyre élénkebb madárcsicsergés hallatszik be, és a templomot aranyárgára festi az első napsugár. Közös úrvacsoravétel zárja az istentiszteletet, ami az alkalom teljességéhez vezető utolsó lépcsőt jelenti.

Az ünnepi hagyomány kedves részét képezi a közös reggeli. Jó alkalom ez, hogy ilyen, együtt átélt, meghitt pillanatok után elbeszélgezzünk egymással, olyanokkal is, akiket talán már régen szerettünk és kellett volna megszólítani, csak valahogy sosem került rá sor...

Régóta dédelgetett álmom volt – s nem csak nekem -, hogy Újpesten is tartsunk hajnali istentiszteletet, s idén megvalósult végre ez az álom: Solymár Péter lelkész úr vállalkozott arra a nem kis feladatra, hogy gyülekezetünkben is megteremtse alapjait. Kishitűségünkben megszegyenített az Úristen, ugyanis várakozásainkhoz képest sokkal többen jöttek el. Tapasztalatlanságunknál fogva voltak kisebb „bakik” is és

hiányosságok, de az Isten kegyelme ezeket is jóra fordította. A prédikáció alapjául kijelölt ige Lukács 24, 1-12, biztos vagyok benne, hogy ezúttal "máshogyan" szólt a jelenlévőkhöz.

Az istentisztelet után Lelkész Úr közös reggelire invitált minket: forró kakaó, tea, kalács és Sztrémi Viktória testvérünk jóvoltából szemet gyönyörködtető látványnak sem utolsó szendvicsek mellett beszélgethettünk. Mint egy nagy család! Talán még reggel nyolc óra sem volt, amikor hazaindultunk: ki-ki a maga otthonába, családjához, barátaihoz – ezúttal szívére helyezett, különleges üzenettel.

Nekünk más lett ez a Húsvét.

Bodnár Mária

GYÜLEKEZETI KIRÁNDULÁS SZARVASON

Ez év május 31-én reggel hét órakor indultunk, busszal és 32 fővel egy szarvasi kirándulásra. Már reggel ragyogó napsütésben volt része vidám társaságunknak. Első állomásunk, ahol megálltunk, Szolnok városa volt, ahol megnéztük a felújított evangélikus templomot. A szolnoki lelkész Győri Péter Benjámint nagy szeretettel fogadott minket, és röviden beszámolt a gyülekezet életéről illetve a Hittudományi Egyetemen végzett doktori munkájáról. Imádsággal hagytuk el a templomot és rövid reggeli sétát tettünk a Tisza parton. A part mellett egy fali kútból gyógyvíz folyik, amit a helyiek szép számmal hordanak is. Meleg a vize, így nem kóstoltuk meg. Szolnok után áthaladva Mezőtúr városán megérkeztünk a Trianon előtti Magyarország közepére Szarvasra. Lázár Zsolt lelkész szívélyes fogadtatásában részesültünk, aki egyben helyi idegenvezetőnk lett. A Körös partján elfogyasztott ebéd után a holt-körösön a „Katalin II „ nevű kishajóra szálltunk. A hajóskapitány vidám és humoros ember volt, találós kérdéseire a jutalom egy-egy könyvjelző volt. Elmentünk a Milleniumi emlékmű mellett, melyet a holt-körös medrébe építettek. Magassága 5-6 méter, a tetején a királyi korona, melyet két arkangyal vigyáz. Megérkeztünk hajónkkal az arborétumhoz, ahol rövid séta közben szebbnél szebb fákat láttunk.

Nekem kifejezetten a szomorú japán akác tetszett. Arborétumi túránk után busszal utaztunk az ótemplomhoz, amely szépen kívül belül fel volt díszítve a városi „sárga” ünnepre. A végzős főiskolai hallgatók búcsúünnepé ez, amelyet több napon keresztül ünnepelnek különböző helyszíneken, így a templomban is tartanak egy hálaadó istentiszteletet. A gyülekezet történetét megismerve megtudtuk, hogy Tessedik Sámuel kezdeményezésével és irányításával 1786-ban kezdődött el a templom építése, és rövid idő alatt felépült az ország egyik legnagyobb evangélikus temploma, ahol 3500 ember fér el. Sokan rágalmazták a lelkész munkáját, többek között megrótták azért is mert esténként lámpafény mellett tanul – tehát még nem tud eleget. Megcsodáltuk a gyönyörű orgonát is, de sajnos nem lehetett megszólaltatni. Énekeskönyvünk 293. énekével köszöntünk el, és meghívtuk szeretettel Lázár Zsoltot egy újpesti vendégszolgálatra. A hosszú utazás ugyan sokakat kifárasztott, de az öröm sugárzott az emberek arcáról. Este nyolcra már itthon is voltunk, vidáman, boldogan és lélekben gazdagabban.

„Az Úr kezében vannak a föld mélységei, a hegyek ormai is az övéi.”
Zsolt, 95,4.

Korpai Józsefné

ÉVFORDULÓK

Erdősi Sylvester János 500 esztendővel ezelőtt született Szinyérváralján. Innen hozta magával a szamosháti Í-ző nyelvjárást. 1526-27-ben Krakkóban tanult, majd 1529-ben Wittenbergben folytatta tanulmányait. Mindkét helyen indíttatást kapott a Biblia magyar nyelvre fordítása iránt. 1534 tavaszán az evangélikus Nádasdy Tamás sárvári birtokán telepedett le és vállalt tanítómesterséget, és 1536-ban létesítette az ország második nyomdáját. Magyar földön. Magyarul először itt nyomtattak könyvet, amely az Újszövetség teljes kiadása volt. 1541-ben jelent meg a Sárvárhoz tartozó Újszigeten. Sylvester az eredeti görög nyelvből fordította le, és fordítása végén látván a magyar nyelv verstani sokszínűségét, versekbe foglalta a könyvek tartalmát, illetve az Újszövetség elejére lapszám nélküli ajánlást írt:

Az magyar népnek:
„Próféták által szólt rígen néked az Isten
Azkit ígért, vígre megadta Fiát,
Buzgó lílkivel szól most és néked ezáltal,
Kit hagyta, hogy halgass, kit hagyta, hogy te kövess.
Itt vagy az rejtett kincs, itt vagy az kifolyó víz,
Itt vagy az tudomány, mely örök íletet ad.
Lelki kenyír vagy itt, melyben mikor íszel,
örökké Ílsz,
mely a mennyből szálla, halálra mene.”

300 esztendeje kezdődött a Rákóczi szabadságharc.
Ennek emlékére álljon itt II. Rákóczi Ferenc imádsága:

Befejezted, Uram, megváltásunk egész művét. Megadtad apostolaidnak Szentlelkedet. Elküldted Őt, hogy az igazságot megerősítse a szeretet által. Ezideig nádszálak voltak tanítványaid. A szeretet által oszloppokká erősödtek. Ezt a Lelket kérem Tőled. Tekintsd hát egyszerűségemet, növeld szeretetemet, hogy Neked tetsző módon teljesíthessem akaratodat, s mindazt amire rendeltél.

Bibliaórák hangulata

14-en ülünk és beszélgetünk a bibliaórák közösségében. Értékelés, „emlékmorzsák” gyűjtögetése és egyéb gyülekezeti témák kerülnek szóba. Tea és sütemény az asztalon, monszunt idéző paradís levegő az irodába, mégis mint minden alkalommal, most is az útmutató napi igéjével kezdjük el alkalmunkat. Rövid igemagyarázat és imádság után kezdődik a nagy népszerűségnek örvendő „mi történt az elmúlt héten” kezdetű beszélgető kör. Sokan szerették ezt a pár perc szabad témaelőhozatalt. Az év során a különböző egyházi alkalmakra

sokszor indultak testvéreink tollal és papírral, abból a célból, hogy majd a bibliaóra közösségébe minél hitelesebben számolhassanak be az előadásról, istentiszteletről, kiállításról és hasonló egyházi témájú rendezvényekről. Sokszor talán hosszan beszélgettünk az éppen aktuális eseményekről, de mindig ügyeltünk arra, hogy a bibliaóra bibliaközpontú maradjon. Így vettük elő hétről hétre a Szentírást, és elolvastuk azokat a történeteket, amelyekben a női szereplők valamilyen jellegzetes tulajdonságaival találkoztunk. A biblia aktualitását fedezhettük fel hétről-hétre, mert ott voltak az emberi jellemek ma is ismert jellemzőinek megannyi példája. A hűség, a hit a gondoskodás, a harcos kiállás vagy az engedelmes elfogadás pozitív példái mellett találkoztunk önző, áruló, hazug és hitetlen jellemekkel is. A példákról mindig beszélgettünk, és minden héten egy kis megerősítést kaptunk a hit útján, hogy „Maga az Úr megy előtted, ő lesz veled. Nem hagy el téged, és nem marad el tőled. Ne félj hát és ne rettegj!”(5Móz.31,8)

A Bibliai magyarázatok után egy rövid imádság és ének után még arra is sor került, hogy a születésnapot ünneplő testvéreinket köszöntsük. Örömmel voltunk együtt és reméljük azt, hogy a jövőben is megmarad ez az alkalom.

KONFIRMANDUSOK EMLÉKISTENTISZTELETE

Június 1-én rendezte az Újpesti Gyülekezet a régi konfirmandusok emlék-istentiszteletét. Meghívást kaptak azok, akik kerek évfordulóval ezelőtt konfirmáltak: 10, 20, 25, 40 és 50 éve. Az istentisztelet igehirdetésében hallhattunk a „ki” illetve „be” konfirmálás feszültségéről, amely a gyülekezetet elhagyó illetve megtaláló konfirmadusok képét világította meg. Az istentisztelet után a gyülekezeti teremben összegyűltek a régi konfirmandusok egy kis meghitt beszélgetésre. Solymár Péter Tamás és Blázy Lajos Nagytiszteletű urak üdvözölték az emlékezőket. A beszélgetés megható volt: mindenki beszélt az életéről, hitéről, egy-egy érdekes eseményről. Blázy Lajos lelkész úr elmesélte egy-egy emlékét mindenkivel kapcsolatban, hiszen a jelenlévőket ő konfirmálta,

kivéve a cikk szerzőjét, akit még id. Blázy Lajos konfirmált. Jó hangulatú meghitt beszélgetés volt. Lehet, hogy hagyománnyá is válhat az Újpesti Gyülekezetben a régi konfirmandusok összejövetele, és várható hogy akkor többen jönnek el hasonló alkalmakra.

Talán nem túlzás azt mondani: a hitet megtartottuk, és a hit megtartott bennünket.

Korpáné Neményi Ildikó

Szeretettel várunk mindenkit gyülekezeti alkalmainkra. Szívesen látogatunk betegeket, úrvacsorával kérésre házhoz megyünk testvéreinkhez. Kérjük mindazokat, akik gyermeküket megszeretnék keresztelni, vagy házasságkötésre készülődnek a lelkeszi hivatalban időben jelentkezzenek.

Időpont-egyeztetés a 3-890-912-es telefonszámon lehetséges.

Kedves Testvéreink! Körlevelünkben szokás szerint kérjük, hogy aki még nem rendezte idei egyházfenntartói-járulék befizetését, a mellékelt csekkel szíveskedjék megtenni! Mindazok, akik már eleget tettek ennek, a csekket a jövő évben felhasználhatják.

Gyülekezetünk számlaszáma: 11704007-20183107

Ezúton is köszönetet mondunk minden adományért, támogatásért

ÚJPESTI EVANGÉLIKUS HÍRADÓ

Kiadja: az Újpesti Evangélikus Egyházközség;
Bp-1043, Lebstücker M. Út 36-38. Tel.: 3-890-912

Szerkesztő: Solymár Péter Tamás